

Fővárosi Ítéltábla
16.Gf. 40.239/2012/6.

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Holobrádi Emese ügyvéd (.....) által képviselt (.....) felperesnek a dr. Varga Kata ügyvéd (.....) által képviselt (.....) alperes ellen szerződés érvénytelenségének megállapítása iránti perében a Fővárosi Törvényszék 2012. január 11-én kelt 17.G.40.797/2011/9. számú ítéletével szemben az alperes fellebbezése folytán - nyilvános tárgyaláson - meghozta az alábbi

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét azzal hagyja helyben, hogy mellőzi az eredeti állapot helyreállítására vonatkozó cégjegyzéki adatot érintő ítéleti rendelkezést.

A jogerős ítélet egy kiadmányát megküldeni rendeli a Fővárosi Törvényszék Cégbíróságának a szükséges törvényességi felügyeleti eljárás lefolytatása céljából.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 100.000 (százezer) forint + áfa összegű másodfokú perköltséget, az államnak külön felhívásra 2.488.000 (kettőmillió-négyszáznyolcvannyolcezer) forint le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

Alperes a felperes egyik tagja, 2009. január 2-től 2010. június 24-ig egyben a felperes cégnyilvántartásba bejegyzett képviselőre jogosult ügyvezetője is volt. Alperesnek a felperessel szemben 186.056.617 forint tagi hitelkövetelése állt fenn.

Felperes más cégek mellett tagja volt a perben nem álló Kft-nek (továbbiakban Kft.), mely társasággal szemben hitelkövetelése volt.

A felperes ellen 2009. június 23-án a Fővárosi Bíróságon fizetéseképtelensége megállapítása és felszámolása elrendelése céljából kérelem került előterjesztésre, melynek folytán 2010. június 24-től felszámolás alá került.

Alperes és felperes a felszámolást megelőzően 2010. június 17-én üzletrész adásvételi szerződést (továbbiakban adásvételi szerződés) kötött a felperes Kft-ben meglévő 31.110.000 forint névértékű üzletrésze névértékkel azonos vételáron történő megvétele tárgyában. Az okirat rögzítette azt is, a felperes által a Kft-nek nyújtott hitel tekintetében az alperes a „hitelező pozíciójába lép” és vállalja, hogy szükség esetén a Kft-nek további hitelt biztosít 50.000.000 forint értékben.

Az okirat szerint a teljes vételár megfizetése a szerződés aláírásával egyidejűleg megtörtént, a felperes a szerződés aláírásával elismerte a vételár átvételét.

A szerződést a felperes képviselőjében alperes írta alá.

A Fővárosi Bíróság, mint Cégbíróság (továbbiakban cégbíróság) 2010. augusztus 4-én az adásvételi szerződés alapján 2010. június 17-i hatállyal a Kft. cégjegyzékében átvezette a tagváltozást.

Alperes a felszámolási eljárásban hitelezői igényt nem jelentett be.

Felperes 2011. április 20-án előterjesztett keresetében a Cstv. 40.§ (1) bekezdés a) és b) pontja alapján a 2010. június 17-i adásvételi szerződés érvénytelenségének megállapítását, az eredeti állapot helyreállítása keretében a cégbíróság megkeresését kérte a cégnyilvántartásban a Kft. tagjakénti visszajegyeztetése érdekében, valamint alperes perköltségben marasztalását. Előadta, alperes a felszámolása elrendeléséig önálló képviselői joggal rendelkező ügyvezetője volt, iratátadási kötelezettségének csak részben tett eleget. A felszámoló 2011. március 10-én szerzett tudomást arról, a Kft-ben meglévő üzletrésze alperesnek átruházásra került. A szerződést részéről is alperes írta alá. A Cstv. 40.§ (3) bekezdése értelmében az adott ügyletkötésnél a rosszhiszeműséget és az ingyenességet vélelmezni kell, mivel a szerződést a tagjával és egyben vezető tisztségviselőjével kötötte. Pénztárbizonylatok hiányában nem állapítható meg, a vételár megfizetése ténylegesen megtörtént-e. Hangsúlyozta azt is, ha a vételár megfizetése a beszámítással ténylegesen megtörtént is, ez esetben is megvalósul az adós vagyonát csökkentő ügylet, amely a hitelezők kijátszására irányult. Utóbb a Cstv. 40. § (1) bekezdés c) pontját is megjelölve változatlanul állította, a jogügylet a vagyona csökkenését eredményezte, megállapítható a hitelezők kijátszására irányuló szándék, amiről alperes tudott, illetőleg tudnia kellett. Azzal ugyanis, az alperes a tulajdonába került üzletrész ellenértékét beszámítással egyenlítette ki, saját követelését csökkentette vele szemben, ezzel a többi hitelezőt megelőzően került kielégítésre a követelése. Az ügylet az alperes előnyben részesítését is

jelenti, mivel az alperes tagi kölcsönből eredő igénye olyan a Cstv. 57.§ (1) bekezdés h) pontja alá tartozó igény, amelyet az összes többi hitelező igénye megelőz, amennyiben ezt a felszámolási eljárásban érvényesíti. A szerződés 2. pontjában foglalt engedményezéssel kapcsolatban utalt arra is, az adásvételi szerződésben a Kft-vel szembeni hitelkövetelése engedményezésre került, s mivel ellenérték nem lett meghatározva, ezen jogügyletnél is felmerül az ingyenesség, illetve iratok hiányában nem állapítható meg, a Kft. tartozása miként került rendezésre, nem kizárt a 96.027.546 forint lekönyvelése az engedményezés eredményeként történt.

Előadta továbbá, a NAV 134.820.000 forint adóbírságot állapított meg a terhére, amennyiben a másodfokú eljárásban az adóhatóság a határozatot nem változtatja meg, ezen összeggel módosulni fog a NAV hitelezői igénye.

Alperes a kereset elutasítását kérte. Állította, a vételár megfizetése beszámítással történt, ezzel az ingyenesség megdőlt, a jóhiszeműségét pedig az támasztja alá, a beszámítással felperes tartozása csökkent, „további tartozása nem keletkezett”. Iratok hiányában indítványozta a Kft. ügyvezetőjének tanúkénti meghallgatását arra nézve, felperesnek a Kft. felé milyen összegű követelése állt fenn, a Kft. tartozása miként került rendezésre.

Felperes úgy nyilatkozott az engedményezést ingyenes jogügyletnek tekinti, mivel az okiratból nem derül ki, az engedményezésért ellenérték fizetése történt volna. A tanúbizonyítási indítvány elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság 2012. január 11-én kelt 17.G.40.797/2011/9. számú ítéletével megállapította az üzletrész adásvételi szerződés érvénytelenségét, valamint azt, a szerződéssel érintett üzletrész tulajdonosa felperes. Megkereste a Fővárosi Törvényszék Cégbíróságát a Kft. cégjegyzékében alperes tagkénti törlése, míg felperes 2010. június 17-i hatályú tagkénti visszajegyzése iránt. Az ítélet indokolásában tényként állapította meg, a felperes tagja volt a Kft-nek, tagsági jogait és a társaság vagyonából megillető hányadot megtestesítő üzletrészét 2010. június 17-én eladta alperesnek, aki nem vitatottan a felperes ügyvezetője, és egyben tagja volt az ügyletkötés időpontjában, és azt követően a társaság felszámolásának kezdő napjáig.

Rögzítette azt is, felperes a felszámolás kezdő időpontjától számított egy éven belül terjesztette elő keresetét, amelyben előbb a Cstv. 40.§ (1) bekezdés a), b), majd c) pontjaira is hivatkozott. A (3) bekezdés az (1) bekezdés a) és b) pontjainak alkalmazása tekintetében vélelmet állít fel a rosszhiszeműség és ingyenesség mellett, ha az adós a tagjával vagy vezető tisztségviselőjével köt szerződést. Alperes az adós felperes vezető tisztségviselője, tagja volt az ügyletkötés időpontjában, ezért a vélelem fennáll. Ezért alperesnek kellett bizonyítania, a szerződés megkötésekor nem volt rosszhiszemű, az ügylet nem irányult a hitelezők kijátszására, valamint azt is, az üzletrész átruházására, és a Kft-vel szemben fennálló követelés engedményezésére ellenérték fejében került sor. Alperes okiratokkal igazolta, a

vételárat beszámítás útján egyenlítette ki, azonban a Cstv. 40.§ (1) bekezdés a) pontjához kapcsolódóan a rosszhiszeműség vélelmét nem tudta megdönteni. Az, hogy a beszámítással felperes tartozása csökkent, nem eredményezi alperes jóhiszeműségét. Alperes maga sem vitatta, tagi hitel címén fennálló követelésének beszámításával került sor a vételár kiegyenlítésére, ebben az esetben pedig a többi hitelező kijátszását célzó szándék mellett a Cstv. 40.§ (1) bekezdés c) pontjában foglaltak is megvalósultak, ugyanis a Cstv. 57.§ (1) bekezdésének a kielégítési sorrendet tartalmazó rendelkezése alapján őt megelőző kategóriába sorolt hitelezői igényeket megelőzően kapott kielégítést. A felszámolási eljárásban igénye, annak bejelentése esetén, „h” pont alá tartozó hitelezői igény lett volna, kielégítésére pedig csak a többi bejelentett, őt megelőző hitelezői igény kielégítését követően kerülhetett volna sor. Felperes okirattal igazolta, a „h” pontot megelőzően „f”, illetve „e” kategóriában 14.852.763 forint követelés áll fenn, amelyet a Nemzeti Adó- és Vámhivatal Adóigazgatósága érvényesít. Azzal, alperes a felperesnek járó vételárat a tagi hitelből eredő követelésének beszámításával egyenlítette ki, nemcsak saját magát részesítette előnyben a többi hitelezővel szemben, hanem az ügylettel a további hitelezők kielégítési alapját rosszhiszeműen elvonták a felszámolási vagyontól. Felmerült, az ügylettel éppen az alperes követelésének beszámítással való kielégítésének lehetőségét kívánták megteremteni, mivel egyébként az alperesi követelésre a társaság vagyona nem nyújtott volna fedezetet. Az alperes rosszhiszeműségének elbírálásakor arra is figyelemmel volt, a szerződés megkötésére a felszámolás kezdő időpontját néhány nappal megelőzően került sor. A szerződés megkötésének időpontja önmagában is alkalmas annak igazolására, az adott ügylet során az adós és az alperes szándéka is a hitelezők kijátszására irányult, azaz rosszhiszeműen jártak el.

Az engedményezés tekintetében kifejtette, a megállapodásból ellenérték teljesítése nem állapítható meg. Az üzletrész-adásvételi szerződés az engedményezéssel kiegészítve a hitelezők kijátszására irányuló ügylet volt, ami nem vitathatóan a felperes vagyonának csökkenését eredményezte, különösen azáltal, felperes a Kft-vel szembeni követelése alperesre történő engedményezésére ellenérték nélkül került sor. Felperes a Kft. ügyvezetőjének tanúkénti meghallgatására tett bizonyítási indítványát késve terjesztette elő, de a kereset a felperes által megjelölt jogcímenek - a Cstv. 40.§ (1) bekezdés a) és c) pontja alapján - e nélkül is elbírálható volt. A felperes a Cstv. 40.§ (1) bekezdés c) pontjában foglaltakat teljes körűen bizonyította, a jóhiszeműség és ingyenesség tekintetében alperesnek a jogszabály által felállított vélelmet pedig csak részben sikerült megdöntenie, jóhiszeműsége és az engedményezés visszerhessége nem nyert bizonyítást. Az engedményezésre vonatkozó tények további tisztázása nélkül is elbírálható volt a kereseti kérelem, figyelemmel arra, a felek szerződéses akaratát tartalmazó adásvételi szerződésből sem derül ki az engedményezés ellenértéke, ezért annak ingyenessége megállapítható, a Cstv. 40.§ (1) bekezdés b) pontjában foglaltak fennállnak. Az ingyenesség szempontjából annak, milyen összegű követelés engedményezésére került sor, a Kft-nek milyen jogcímen, pontosan milyen összegű követelése áll fenn, ez hogyan került rendezésre, nincs jelentősége, ezért további bizonyítást folytatni szükségtelen volt. Mivel az üzletrész vagyoni értékkel bír, amit a szerződésben is 31.110.000 forintban állapítottak meg, nem vitatható, a megállapodás a felperes adós vagyonának csökkenését eredményezte. Mindezen indokok alapján az üzletrész-adásvételi szerződés érvénytelensége megállapításának volt helye, a Ptk. 237.§ (1) bekezdése alkalmazásával pedig az eredeti állapotot akként állította helyre, a

szerződés érvénytelenségének megállapítása mellett az üzletrészt felperes vagyonába utalta vissza, és ennek a cégnyilvántartásban való átvezetése érdekében a Fővárosi Törvényszék Cégbíróságát megkereste.

Az ítélettel szemben alperes fellebbezett jogi képviselő útján. Elsősorban az első fokú ítélet megváltoztatását, a kereset elutasítását, felperes perköltségben marasztalását, másodsorban az első fokú ítélet hatályon kívül helyezését, az elsőfokú bíróság újabb eljárásra és újabb határozat hozatalára utasítását kérte. Előadta, az ítélet téves megállapításokon alapul, a rendelkező részét tekintve hiányos. Az elsőfokú bíróság nem értékelte kellő súllyal, a perben felhasználható adatok, iratok kizárólag a felperesnek álltak rendelkezésére, tekintve, valamennyi iratot a felszámolónak - jegyzőkönyv felvétele mellett - átadta. Így nem volt lehetősége, a vételár-kiegyenlítésre vonatkozóan tényállításokat tenni, s azt sem tudta bizonyítani, az üzletrész-adásvételi szerződésben foglalt engedményezés hogyan történt, hogyan teljesült, tekintve, az erre vonatkozó iratok kizárólag a felperesnél, illetve az adós Kft.-nél lelhetők fel. Sérelmezte, tanúbizonyítási indítványát az elsőfokú bíróság mellőzte. Hangsúlyozta, az érvénytelenség kérdésében az ítélet rendelkező részének minden olyan kérdésre ki kellett volna terjednie, amely az érvénytelenség következtében az eredeti állapotot teljes körben állítja helyre. Nem vitatva, a felperes elleni felszámolási eljárásban hitelezői igénybejelentést nem tett, állította, ez csak a felszámolási eljárásban jár jogvesztéssel a Cstv. 37.§ (3) bekezdése alapján, követelése egyébként az általános szabályok szerint évül el. Tekintve, a felszámolási eljárás még nem zárult le, a bíróságnak számolnia kellett volna azzal a lehetőséggel is, a felperes működése helyreáll. Téves az a megállapítás, a per enélkül is eldönthető volt, hiszen az eredeti állapot helyreállításának teljes körűnek kell lennie, különös tekintettel az engedményezett követeléssel kapcsolatos esetleges (rész)teljesítésekre.

Felperes fellebbezési ellenkérelmében az első fokú eljárásban tett nyilatkozatait fenntartva az ítélet helybenhagyását kérte helyes indokai alapján, valamint alperes másodfokú perköltségben marasztalását.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem korlátai között bírálta felül, s a fellebbezést az alábbiakra tekintettel megalapozatlannak találta.

A csődeljárásról és felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (Cstv.) felperessel szembeni felszámolási kérelem 2009. június 23-i benyújtásakor hatályban volt, jelen ügyben még alkalmazandó 40.§ (1) bekezdése értelmében a hitelező vagy az adós nevében a felszámoló a bíróság előtt a tudomásszerzéstől

számított 90 napon belül, de legfeljebb a felszámolást elrendelő végzés közzétételének időpontjától számított egy éven belül keresettel megtámadhatta az adósnak a felszámolási eljárás lefolytatására irányuló kérelem bíróságra történő beérkezése napját megelőző öt éven belül és azt követően megkötött, az adós vagyonának csökkenését eredményező szerződését vagy más jognyilatkozatát, ha az adós szándéka a hitelező vagy a hitelezők kijátszására irányult, és a másik fél erről a szándékról tudott vagy tudnia kellett (a) pont), a kérelem bíróságra történő beérkezése napját megelőző két éven belül és azt követően megkötött szerződését vagy más jognyilatkozatát, ha annak tárgya az adós vagyonából történő ingyenes elidegenítés, illetve a vagyont terhelő ingyenes kötelezettségvállalás vagy a harmadik személy javára feltűnően aránytalan értékkülönbséggel megkötött visszterhes jogügylet (b) pont), valamint a kérelem bíróságra történő beérkezése napját megelőző kilencven napon belül és azt követően kötött szerződését vagy más jognyilatkozatát, ha annak tárgya egy hitelező előnyben részesítése, különösen egy fennálló szerződésnek a hitelező javára történő módosítása vagy biztosítékkal nem rendelkező hitelező számára biztosíték nyújtása (c) pont).

A (3) bekezdés kimondja, ha a gazdálkodó szervezet a tagjával vagy vezető tisztségviselőjével köt szerződést, az (1) bekezdés a) és b) pontjainak alkalmazásában a rosszhiszeműséget, illetőleg az ingyenességet vélelmezni kell.

A gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. törvény (Gt.) 123.§ (1) bekezdése értelmében a korlátolt felelősségű társaság tagja az üzletrészt - a Gt. és a társasági szerződés rendelkezései szerint - kívülállóra is átruházhatja.

A 127.§ (4) bekezdése és a 150.§ (1), valamint (4) bekezdése értelmében az üzletrész megszerzője köteles a tulajdonosváltozást és annak időpontját az ügyvezető által nyilvántartott tagjegyzékbe való bejegyzés végett a társaságnak bejelenteni, míg az ügyvezető köteles a tagjegyzékben feltüntetett adatok megváltozása esetén a hatályos tagjegyzéket a cégbíróságnak benyújtani.

A bejegyzési, változásbejegyzési eljárásra, a törvényességi felügyeleti eljárásra, valamint bejegyző, változásbejegyző végzésekkel szembeni jogorvoslati eljárásra, továbbá a cégalapítás, valamint a létesítő okirat módosításának érvénytelensége nézve a cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény (Ctv.) tartalmaz rendelkezést.

A bejegyzési, változásbejegyzési eljárás a cégjegyzéki adatokra, a cég státuszára vonatkozik, míg a törvényességi felügyeleti eljárás célja a cég törvényes működésének helyreállítása. Ilyen eljárásnak lehet helye a jogsértő cégjegyzéki adatok esetén is (74.§ (1) bekezdés a)-b) pont).

A 76.§ (1) bekezdés b) pontja szerint hivatalból jár el akkor is a cégbíróság, ha az eljárást más bíróság kezdeményezi.

A cégbejegyzést (változásbejegyzést) elrendelő végzés hatályon kívül helyezése, valamint a cégalapítás és a létesítő okirat módosítása érvénytelenségének megállapítása iránti perre a Ctv. 65-71.§-ai tartalmazzak szabályokat, meghatározva egyidejűleg eredményes kereset esetére az ítélet cégbíróság felhívására, eljárására vonatkozó tartalmát is.

Így például ha a bejegyző, változásbejegyző végzés hatályon kívül helyezése iránti perben a per alapjául szolgált jogszabálysértő állapot időközben kiküszöbölésre került, a perbíróság az ítéletében a végzést hatályában fenntartja és felhívja a cégbíróságot, hogy törvényességi felügyeleti jogkörében hivatalból jegyezze be vagy törölje az érintett cégjegyzékadatot, illetve, indokolt esetben, hívja fel a céget a bejegyzéshez szükséges további adatok bejelentésére, illetve a törvényes állapot helyreállításához szükséges intézkedések megtételére [66.§ (2) bekezdés].

Az idézett rendelkezésekből leszűrhető, a Cstv. 40.§ (1) bekezdés a)-c) pontjaiban írt feltételek teljesülése esetén a felszámoló az adós nevében a tudomásszerzéstől számított 90 napon belül, de legfeljebb a felszámolást elrendelő végzés közzétételének időpontjától számított egy éves jogvesztő határidőn belül keresettel megtámadhatja az adós szerződését vagy más jognyilatkozatát, így sor kerülhet az adós tulajdonában állt korlátolt felelősségű társasági üzletrész eladására vonatkozó üzletrész átruházási szerződés megtámadására is.

A Legfelsőbb Bíróság 3/2008. PJE számú határozata értelmében a szerződés Cstv. 40.§ (1) bekezdés a)-c) pontjára alapított eredményes megtámadásakor a Ptk. érvénytelen szerződésre vonatkozó rendelkezéseit, az érvénytelenség jogkövetkezményeit, így a Ptk. 237.§ (1) bekezdése szerint az eredeti állapot helyreállítását kell alkalmazni, amely adott esetben a perrel érintett vagyoni elemek, eszközök felszámolás alatt álló adósnak visszajuttatását, vagyis a felszámolási vagyonba kerülését jelenti.

Üzletrész-átruházási szerződés érvénytelensége esetén tehát az üzletrész visszakerül az adós tulajdonába, felszámolási vagyonába. Az üzletrész tulajdonában bekövetkezett változást (az eredeti állapot helyreállítást) pedig az adós köteles bejelenteni a társaság ügyvezetőjének, míg a bejelentést követően az ügyvezetőt a tulajdonos változás (tagváltozás) tagjegyzéken átvezetésének, cégbíróságon bejelentésének kötelezettsége terheli, melynek elmulasztása törvényességi felügyeleti eljárás lefolytatását vonja maga után.

A Ctv. idézett szabályaiból azonban az is következik, a perbíróság csakis a Ctv-ben meghatározott, fent említett perekben rendelkezhet a cégbíróság cégjegyzéki adatváltozás bejegyzésére felhívásáról, így a Cstv. 40.§ (1) bekezdésére alapított üzletrész-átruházási szerződés érvénytelenségének megállapítása iránti perben, erre még eredményes kereset esetén sincs mód. Amennyiben a perbíróság a

szerződés érvénytelenségét megállapítja, úgy az ítéletet a cégbíróságnak a szükséges törvényességi felügyeleti eljárás lefolytatása céljából küldi meg.

Az adott ügyben a támadott szerződést a 2010. június 24-én felszámolás alá került felperes 2010. június 17-én kötötte meg az alperessel. A szerződés egyrészt az adós felperes Kft-ben meglévő üzletrésze átruházására, másrészt a Kft-vel szembeni hitelezői követelése alperesre engedményezésére vonatkozott.

A felperes a jogvesztő egyéves határidőben az üzletrész átruházási szerződés érvénytelensége megállapítását, tagkénti visszajegyeztetése érdekében a cégbíróság megkeresését kérte a Cstv. 40.§ (1) bekezdés a) és b) pontja alapján, a későbbiekben pedig az engedményezés ingyenességére is hivatkozott.

Az elsőfokú bíróság a perbeli adatokat helyesen értékelve, mérlegelve, a Cstv. idézett 40.§ (1) bekezdés a) pontját, valamint (3) bekezdését helyesen értelmezve, helytállóan állapította meg, alperes a rosszhiszeműség törvényi vélelmét nem tudta megdönteni, az a körülmény, hogy a beszámítással a felperes tartozása csökkent, nem eredményezi az alperes jóhiszeműségét. Helytállóan mutatott rá, az üzletrész-adásvételi szerződés az engedményezéssel kiegészítve a hitelezők kijátszására irányult, különösen, hogy az engedményezésre ellenérték nélkül, ingyenesen került sor. A Fővárosi Ítéltábla megítélése szerint is, az alperes felperessel szembeni tagi hitel követelésének felperessel szembeni vételár tartozásába beszámítása a hitelezők kijátszását célozta azáltal, a jogügylet folytán az alperes felperessel szembeni tagi hitel követelése 31.110.000 forint erejéig megtérült.

E körben rámutat a Fővárosi Ítéltábla, a felperesnél bekövetkezett vagyoncsökkenés annak ellenére megállapítható, a beszámítás folytán, a felperes alperessel szembeni tagi hitel tartozása is csökkent 31.110.000 forinttal, illetőleg ilyen összegben a felperes alperessel szembeni tartozása megszűnt. A Cstv. 3.§ (1) bekezdése és 4.§ (1) bekezdése szerint ugyanis a felszámolási vagyon az adós aktív, a hitelezők kielégítését szolgáló vagyon, melybe az adós vagyoni értékű jogai, így a társasági részesedései is beletartoznak. A Cstv. 40.§ (1) bekezdése az adós ezen aktív, hitelezők kielégítésére szolgáló vagyonát védi, ezért az üzletrész értékesítésével a felperes aktív vagyona csökkent a vételár beszámítással történt kiegyenlítése folytán.

Az elsőfokú bíróság továbbá helyesen tulajdonított jelentőséget a szerződéskötés körülményének, így annak is, a szerződés megkötésére már a felszámolási kérelem benyújtását követően, nem sokkal az elrendelt felszámolás 2010. június 17-i közzétételét megelőzően került sor.

Figyelemmel arra, a Cstv. (1) bekezdés a) pontjában írt megtámadási okok, együttes feltételek - az adósnál bekövetkezett vagyoncsökkenés, az adós részéről a hitelezők kijátszására irányuló szándék, az adóssal szerződő fél rosszhiszeműsége - megvalósultak, az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg a felperes Kft-beli üzletrésze átruházására vonatkozó szerződés érvénytelen voltát, továbbá azt,

is, ennek jogkövetkezményeként a perbeli üzletrész a felperes tulajdonát képezi. E körben helyesen mellőzte a további bizonyítást is annak szükségtelen volta miatt.

A fent kifejtettekre tekintettel tévedett azonban az elsőfokú bíróság, amikor figyelmen kívül hagyva az üzletrész-átruházás (tagváltás) cégjegyzéki átvezetésére és annak elmulasztására vonatkozó sajátos cégjegyzéki szabályokat, az eredeti állapotot a cégbíróság cégjegyzéki adatváltás átvezetése iránti megkeresésével tartotta helyre állítandónak.

Tekintve, a változásbejegyzés nem konstitutív, jogkeletkeztető hatályú, ezért az eredeti állapot nem a cégjegyzéki bejegyzéssel áll helyre, a bejegyzés (törlés) csupán az ítélettel helyreállított eredeti állapot cégnyilvántartáson átvezetését, az üzletrész-átruházás érvénytelenségének cégjogi jogkövetkezménye levonását szolgálja a cégnyilvántartás közhitelességének biztosítása érdekében. Indokolt ezért a cégbíróság megkeresése a törvényességi felügyeleti eljárás lefolytatása iránt.

Amennyiben ugyanis a Kft. a felperes üzletrésze tekintetében a tulajdonosváltást a cégbíróságon nem jegyezteti be, úgy vele szemben az ítélet alapján törvényességi felügyeleti eljárás lefolytatásának van helye a jogsértő cégjegyzéki adat (tag személye) kiküszöbölése, a törvényes állapot helyreállítása érdekében.

A fellebbezésben írtakra figyelemmel továbbá rámutat a Fővárosi Ítéltábla, az alperes vonatkozásában az eredeti állapot helyreállítása azt jelenti, mivel az üzletrész vételárának beszámítással történt rendezése folytán a vételár visszafizetésének kérdése nem merül fel, az alperes beszámított, ezáltal a felperessel szembeni megszűnt követelése „feléledt”. Alperes ezen követelését a Cstv. 37.§ (2) bekezdés és 38. § (3) bekezdés alapján a felperessel szemben a felszámolási eljárásban érvényesítheti, a követelése jelen jogerős ítélet kézbesítésétől számított 40 napon belüli hitelezői igénykénti bejelentésével.

A kifejtettekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253.§ (2) bekezdése alapján azzal hagyta helyben, hogy mellőzte az eredeti állapot helyreállítására vonatkozó cégjegyzéki adatot érintő ítéleti rendelkezést, s a jogerős ítélet egy kiadmányát megküldeni rendelte a Kft. cégjegyzékét vezető Fővárosi Törvényszék Cégbíróságának a szükséges törvényességi felügyeleti eljárás lefolytatása céljából.

A Fővárosi Ítéltábla a Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján kötelezte az eredménytelenül fellebbező alperest a felperes 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§ (2) bekezdés b) pontja, (5) és (6) bekezdése, valamint 4/A.§-a alkalmazásával

megállapított, a kifejtett jogi képviselői tevékenységgel arányos ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltsége megfizetésére.

A pervesztes alperes a Pp. 78.§ (1) bekezdése és a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdése alapján köteles az illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt 2.488.000 forint fellebbezési eljárási illetéket az államnak megfizetni.

Budapest, 2012. október 19.

. Rózsa Éva s.k.
a tanács elnöke

Dr. Rutkai Éva s.k.
előadó bíró

. Molnár József s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

Sárközi Veronika
bírószági ügyintéző